

РЕШЕНИЕ

№ 10370

гр. София, 01.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3246** по описа за **2024** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Д. Х. В., ЕГН [ЕГН] от [населено място], против решение № 194 от 12.01.2024г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), постановено по н.а.х.д. № 11261 по описа на СРС за 2023г. С решението, като правилно и законосъобразно е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23-4332-011274 от 15.06.2023 г., издадено от началник група в отдел „Пътна Полиция“ към СДВР, с което на основание чл. 53 от ЗАНН на Д. Х. В. са наложени административни наказания, както следва: 1.За нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП - наказание „глоба“ в размер на 2000 лева и наказание „лишаване от правоуправление на МПС“ за срок от 24 месеца, на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП и 2.За нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 от същия закон - наказание „глоба“ в размер на 10 лева,

Решението е оспорено като постановено в нарушение на закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал1, т.1 и т.2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). В жалбата си и в съдебно заседание касаторът твърди, че неправилно е прието, че тя е отказала да бъде тествана за употреба на алкохол, както и че взимането на кръвната проба след установения

срок не е по нейна вина. Моли решението на районния съд да бъде отменено, както и потвърденото с него НП. Претендира разноски за двете инстанции.

Ответникът по касация не изразява становище по касационната жалба.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 от АПК, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София- град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

С потвърденото с обжалваното решение НП на Д. Х. В. за нарушение - на чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева и наказание „лишаване от правоуправление на МПС“ за срок от 24 месеца, както и наказание „глоба“ в размер на 10 лева, за осъществено нарушение – по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 от същия закон, след като на 28.05.2023 г., около 18:20 ч., управлявала лек автомобил „Тойота“ Рав 4 с рег. [рег.номер на МПС] , движейки се в [населено място], по [улица], с посока на движение от ул. „Г. Райчев“ към [улица]. Движила се с несъобразена скорост с интензивността на движението, поради което предизвикала ПТП с паркиран автомобил от дясно на пътното платно. Дошлият на място полицейски екип приканил Д. В. да даде проба с техническо средство за тестване на наличието на алкохол в издишван въздух, като същата не изпълнявала указанията на служителите на МВР и прекъсвала подаването на въздух към уреда по време на тестването си, поради което уредът не могъл да отчете резултат. Били направени три опита лицето да даде проба, но същата не изпълнявала указанията на полицейските служители за начина, по който следва да действа, за да може да бъде осъществен годен тест. По време на самата проверка, водачът не носил със себе си СУМПС и контролния талон към него. Служителите на МВР приели, че водачът не съдейства и не изпълнява указанията им, като решили, че е налице отказ за тестване, както и неносене на документи, и съставили на Д. Х. В. АУАН за извършено нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП и на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и ѝ бил издаден и талон за медицинско изследване с № 0151287/28.05.2023 г., съгласно който е следвало да се яви в рамките на 45 минути в УМБАЛ „Св. А.“ - С., считано от 20:50 часа.

Д. В. се явила в УМБАЛ „Св. А.“, около 21:40 часа, но била забравила издадения талон за медицинско изследване, приятелят ѝ се върнал да го вземе и се върнал около 22:20 часа, когато ѝ била взета кръвна проба. Резултатът от нея е наличие на алкохолна концентрация от 1,14 на хиляда. Административно-наказателният орган е преценил, че пробата е взета след изтичането на дадените 45 минути при издаването на талона и е издал обжалваното НП, с което се ангажира отговорността на лицето за отказ за тестване за алкохол.

За да постанови обжалваното решение СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения - НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Съдът е

приел, че на основание чл. 2, ал.1 и ал.2 от Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози при извършване на проверка за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози (Наредбата), правилно е прието, че е налице отказ на лицето да му бъде извършена проверка, както и че правилно лекарят е отказал да вземе кръвни проби за изследване без наличие на талон. Приел е, че с НП правилно е приложен материалният закон, като водачът е наказан с наказание, предвидено в чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Съдът е приел и, че по делото е доказано и обстоятелството, че лицето не е носило в себе си СУМПС, поради което правилно АНО я е наказал с глоба от 10 лева, чийто размер също е абсолютно определен от законодателя.

Настоящият касационен състав намира така постановеното съдебно решение за съобразено с материалния закон. При постановяването му съдът пълно и всестранно е изследвал фактическата обстановка и въз основа на събраните доказателства е извел правилни правни изводи.

Съобразно, правилото на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 2 години и глоба 2000 лв.“.

По делото са налице доказателства писмени и гласни, че техническото средство за установяване употребата на алкохол е било технически изправно, а поведението на касатора е довело до невъзможност да бъде отчетен резултат. Съгласно чл. 2, ал. 1 и 2 от Наредбата проверяваното лице е длъжно да изпълнява точно дадените му от контролните органи по Закона за движението по пътищата разпореждания и указания, освен ако те налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или друго нарушение на нормативен акт или застрашават неговите или на други лица живот или здраве. Неизпълнението на задължението по ал. 1, с което се възпрепятства извършването на проверката, се приема за отказ на лицето да му бъде извършена такава Следователно правилно е прието, че е налице отказ.

Установено е, че В. се е явила в УМБАЛ “Св. А.” в 21:40 часа, след изтичане на срока в 21:35 часа, следователно законосъобразно с НП е наложено наказание по чл. 173, ал.3 ЗДвП.

Настоящият касационен състав намира за неоснователни твърденията в касационната жалба за допуснати съществени процесуални нарушения, като не е разпитан като свидетел доктор Г., взел кръвната проба. От доказателствата по делото се установява, че той е бил допуснат като свидетел, но не е бил редовно призован за откритото съдебно заседание на 01.12.2023г. В същото открито съдебно заседание именно процесуалният представител на касатора адв. Ц. е заявил, че призоваването му е ненужно, поради което съдът е отменил определението си, с което е допуснато събирането на гласни доказателствени средства, чрез разпит в качеството му на свидетел на д-р Г..

В чл. 183, ал.1, т.1, пр1, 2 от ЗДвП е предвидено, че се наказва с глоба 10 лв. водач, който не носи определените документи - свидетелство за управление и свидетелство за регистрация на управляваното моторно превозно средство. Установено е в случая, че Д. Х. В. при проверката не е носила СУМПС и регистрационен талон за

автомобила. По делото е представено НП № 23-4332-012169 от 23.06.2023г., с което е наказана за същото нарушение, но то е издадена след процесното НП и няма данни да е влязло в сила, поради което към момента на съставяне на НП № 23-4332-011274 от 15.06.2023 г. не е имало наложено наказание за това нарушение и не е налице основание за отмяната му в тази част.

По изложените съображения съдът намира, че не са налице посочените в жалбата касационни основания, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Ответникът не е направил искане за присъждане на разноски, поради което, с оглед изхода на спора, в настоящето производство не следва да се присъждат такива.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, АПК, вр. с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София- град, XXVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 194 от 12.01.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, постановено по н.а.х.д. № 11261 по описа на СРС за 2023г
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: